

האם נענש האסיר בגלל אישום בעבירה למרות שהשופט זיכה אותו?

יוסי עזיזדור

בחודש מרס היה אמור האסיר אריה אורן לעמוד לפני ועדת שיחורורים, כדי שזו תרון בהורדת שליש מתקופת-מאסרו.

חודשיים לפני כן הוגשה נגדו תלונה על איום על סוהר. בעיקבות התלונה לא דנה הוועדה בעניינו. במאי זוכה אורן בבית-מישפט הש' לום כבארי-שבע מן האישום. מאז שהוגשה נגדו התלונה ועד לאחר זיכוי לא ניתנו לו חופשות. עתה הוא תובע שיינתנו לו כל החופשות שנמנעו ממנו במשך חמישה חודשים, וגם שעניינו יובא שנית לפני ועדת-השיחורורים.

לסענת אורן, הוגשה התלונה נגדו רק כדי להתנכל בו ולמנוע ממנו שיחורור מוקדם. זה קרה בעיקבות תלונה שהגיש לנציבות שרות בת"ר הסוהר נגד שלושה סוהרים מכלא ופחא, שלדבריו שיתפו פעולה עם האסירים הביטחוניים, העבירו להם קלטות, מיכתבים ודברים אישיים מעבר למותר. בעיקבות תלונה זו נפתחה נגד השלושה חקירה, שבי-עיקבותיה פוטר אחד הסוהרים. מאז, טוען אורן, מתנכלים לו.

הקצנות והמכות. ביולי 1985 נשפט אורן על שוד כנסיכות מחמירות. הוא הוראשם בתיכנון שוד של מוביל-כספים של רשת השופרטל ברחוב אבך גבירול בתל-אביב ונשפט לארבע שנות-מאסר. אני משתחרר ממאסר, פותח עסק, המיטרה כאה ומטרידה אותי, רוצה שאהיה מלשין שלה וכשאני מרוב הם מתיישיבים לי על הזנב. כשאני מסתכל לאחור אני מבין שהפשיעה שלי זו נקמה בחברה שבה אני חי. בכל מיקרה המיטרה לא נתנה לי לנח, הוא אומר.

אחרי שנידון למאסר הועבר לכלא איילון שם שהה 10 חודשים. הוא

אסיר אורן 23 שעות ביממה בבידוד

הסתבך בקטטות עם אסירים אחרים והועבר לכלא ופחא, שם שהה מאוּך סובר 1986 עד ינואר 1988. בעיקבות התלונה שהוגשה נגדו הועבר לכלא כארי-שבע לאגף הענישה. באגף זה שוכנים אסירים מסוכנים שנשפטו על רצח.

במשך 23 שעות ביממה נמצא האסיר נעול בתאו בבידוד ומצא לטיול של שעה בחצר, כשהוא כבול באויקים בידיו וברגליו.

אחרי שלושה חצי חודשים הועבר לאגף הצינוקות למשך חודשיים. לאורן טענות קשות על הקורה באגף הצינוקות. מעבר לעובדה שנשללות מהו אסירים הזכויות לשימוש בטלפון, לצ' פייה בטלוויזיה, להכנסת כלי מיטבח פרטיים, מישלוח כביסה, והגבלת השימוש במיקלחות לשלוש פעמים בשבוע, נערכים כל בוקר חיפושים מדוקדקים בתאיהם של האסירים.

כל חיפוש מלווה בהקנטות מצד הסוהרים ובניסיון ליצור מצביוכוח, (המשך מעמוד 38)

השופטת שושנה ברמן גזרה את דינו של דויד בלס. לפני כן גברו הרכילויות והניחושים במיזנון ובמיסדרונות בלס: שיחות מיזנון

בלס ואשתו איזבל (משמאל) איזו אשהו איזו ואטוטר

תובעת דבורין הניינית הזאת מחוזה יערי...

יום ראשון, 26.6.88. שעה 9. מיזנון בית-המישפט בתל-אביב.

"יאללה, הרגה אותי, השופטת הזאת, הרסה לי את היום! באתי מוקדם כבוקר, כי השופטת אמרה יום ראשון כי-8.30. ואני שמחתי, חשבתי אני יבוא כבוקר, נשמע כמה נתנה לבלס, ונלך לים. עכשיו צריך לחכות כאן שעות. רחתי לשעה 1 בצהריים, נתייבש עד או."

"בחיי שניחשתי שהשופטת גם היום תרחה. ככה זה אצלה כל הזמן במישפט הזה. לפני חודש, היתה צריכה לתת את

שופטת ברמן יש לה חיוך כזה...

פסקיהדין, קבעה תאריך, כאנו, אמרו שהשופטת חולה, רחתי לכמה ימים. לא יודע מה יש לה. אולי חולנית. דווקא נחמדה השופטת הזאת. בלונדה עם תלתלים. ותמיד כשהיא נכנסת לאולם אתה חושב היא מתיבישת. יש לה חיוך כזה, מוכירה את זותי, שירלי טמפל. קראת מה כתב עליה זה מחדשות? יעני, התאהב בשופטת! זה לא זילות בית-מישפט?

"אני לא חרש במישפט הזה, אני כבר מהתחלה כאן. אבל מה, התעיף המישפט. התחילו לדבר על ניירות, חשבו נות, בנקים, ציורים, מומחים, לא הבנתי כלום. רק חיכיתי לראות את התובעת הג'ינג'ית הזאת, מחוזה יערי, ואת הס' ניגור הג'ינג'י הזה, הרתי, מתחממים. היו צועקים זה על זה, תענוגו וה' שופטת, כל הכבוד לה, אף פעם לא הרימה את הקול שלה, לפעמים אמרה להם מילה חריפה קצת, אבל כמו ליידי. טונים נמוכים."

"ואת אשתו של בלס ראית? איזו אשה! איזו נאמנות! לכל ישיבה באה. יושבת לבד. תמיד מיספרה, בגדים יפים, אבל קצת רזה, וגם חיוורת. קראתי שבעלה אומר שהיא ליידי, הביא אותה מאנגליה. תגיד, כמה אתה חושב השופטת תיתן לו? שמעתי את העיתונאים עור שים טוטו, יצא להם בין שנתיים לש' לוש. ואני יגיד לך, אחרי שראיתי מה

בלס וסניגור ויינשטיין אחרי גזריהדין מה הוא צריך את כל העניין שוב פנס?

ראית מה כתבו בעיתונים אחרי שנתנה את פסקיהדין? אמרו שלא התייחסה לכל מיני עדויות, לקיבוצניק הזה שחקרו אותו בבלגיה, ממור, לא רוצה לבוא לישראל, נסע אליו בית המישפט לבלגיה, כסוף לא כתבו אותו בפסקיהדין. וגם למנהל-הבנקים, שבי-לס היה חבר שלהם. תראה קצת היא תכתוב אותם בגזריהדין, אני אומר לך: היא לא שוכחת כלום, רק עושה כאילו. האמת? ריחמתי עליה קצת. בהתייחסות עוד היה קצת מעניין, אבל אחרי כן, כשהם דיברו סטאטיסטיקה ושוק אפור, היא כסח מתה משיעמום. מה מעניין אותה שוק אפור? אומרים היא אשה מאוד תרבותית. הולכת לקוני צרטים, תערוכות, יש לה בעל צייר, הרבה תרבות בבית, מה מעניין אותה סטאטיסטיקה של בלס? מיסכנה, נתק' עה בתיק הזה שנתיים, עונש יותר גרוע מזה שיקבל בלס."

יום ראשון, 26.6.88, שעה 15, מיסדרון בית-המישפט ליד אולם המישפטים של השופטת שושנה ברמן.

"יאללה מה אמרת לך? קיבל שני תיים וחצי, ועוד שנתיים חצי על תנאי."

"ראית את הפרצוף שלו כשהשו' פטת אמרה חמש שנים? אשתו מיסכנה כמעט נפלה מהכסא. ואז השופטת התחילה להגיד ששנתיים חצי זה על תנאי. אז נשאר לו לשבת עוד חצי שנה. הו, כשה יסדרו לו כתיסוהר לצווארון לבן, יהיה הפקיד של בית-הסוהר."

"אם יש לו שכל הוא לא מערער. מה יש? ממילא ישב כבר את רוב הזמן, מה הוא צריך את כל העניין שוב פעם? אלה בבית-המישפט העליון לא יטעו איתו לבלגיה. אבל שם יושבים גברים, הם יבינו טוב-טוב את הסיפורים של הסטאטיסטיקה השוק האפור והטבי לאות, הם עוד יכולים להחטיף לו כמה שנים טובות תוספת."

"אבל הוא כזה פסיכי, רק יוצאת השופטת צועק שהוא תדימפסע, שה' שופטת קיבלה הוראות מלמעלה. אהי בל זה, תשתוק ותלך הביתה! מה אתה צועק? אף אחד לא מאמין לו שהוא צדיק, תלית שכולה תכלת. פסיכי, אני אומר לך, אתה תראה הוא עוד ילך לסלוויזיה!"